

че тя е права. Всички Божествени мисли съ прави — нищо повече. Тъ иматъ само единъ резултатъ. Божественитъ мисли носятъ животъ, а човѣшкитъ — смърть. За да не умира, човѣкъ трѣбва да свърже мисълта си съ Божията мисъль, човѣкъ ще се освободи отъ всички нещастия и мѫчнотии. По този начинъ той ще се справи и съ кармата си. Тогава той ще разбере смисъла на стиха въ Писанието: „Ще залича всички имъ грѣхове и никога нѣма да ги спомена.“

Като ученици, вие сте дошли на земята да учене. На какво трѣбва да разчитате на физическия свѣтъ? Докато сте на физический свѣтъ, вие трѣбва да разчитате на краката си, съ които се крепите. Тъ съ основа на вашия животъ. Вие трѣбва да разчитате на ръцетъ си, съ които влизате въ отношение съ окръжаващия. Вие трѣбва да разчитате още на очите си, на ушиятъ си, на носа си, на устата си. Това съ пособия, които трѣбва да държите въ пълна изправност. Дойдете ли до духовния свѣтъ, вие трѣбва да разчитате на своите чувства и на своето сърдце. Въ умствения свѣтъ вие трѣбва да разчитате на своите мисли. Въ Божествения свѣтъ пъкъ трѣбва да разчитате на любовъта.

„Които чуятъ гласа на Бога, ще станатъ и ще оживѣятъ.“ Да станешъ, това значи, да бѫдешъ здравъ. Да станешъ, това значи, да бѫдешъ добродетеленъ. Да станешъ, това значи